

SCHATTEN VAN KINDEREN

Schatten van kinderen

Janny Post

Illustraties: Marijke van Dun

©2015 Janny Post / Uitgeverij U2pi

Titel: Schatten van kinderen

Auteur: Janny Post

Illustraties: Marijke van Dun

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag

Website uitgever: www.jouwboek.nl

ISBN: 978-90-8759-500-5

NUR: 280

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Inhoud

1	Ufo cadeau	7
2	Reisje naar de Aarde	11
3	De Engeljuf en oma	19
4	Engelen thuis	24
5	Bezoekje bij meneer Lamp	29
6	Ik wil ook naar de Aarde	35
7	Lampenles	42
8	Afscheid van de lichtplaneet	48
9	Landing op Aarde	56
10	Sterretjeskinderen	63
11	Sterretjesschool	69
12	Lichtjes op Aarde	76
13	Eigen plannen	83
14	Feest van het licht	91
15	Schatten van kinderen	101
16	De groeten van je hondje	109
17	Jij krijgt een nieuwe lamp	117

Een UFO cadeau

“Mama mag ik even gaan vliegen met de ufo?”

“Hoezo?”, zegt moeder, “je bent net terug.”

Joep heeft een nieuwe ufo van de burens gekregen, dat is nog eens lekker rondsuizen. Hij kan zelf ook wel zonder ufo vliegen, omdat hij van licht is en in de lichtstad woont. Maar met een ufo is grappiger. Joep is nieuwsgierig en gaat altijd rondjes vliegen door het Universum. Echt leuk om overal rond te kijken.

Joep woont op een lichtplaneet. Daar is alles van licht gemaakt. Huizen, bomen, bergen, bloemen en rotsen. Je hebt er geen metselaar nodig om een huis te bouwen. Geen hout om een kast te maken. Geen zaadje om een plant te zaaien. Het is superhandig. Als je iets bedenkt, dan is het er gewoon. Daarom moet je natuurlijk wel goed oppassen met wat je denkt, want voor je het weet staat er iets wat je helemaal niet wilt!

De mensen die er wonen zijn allemaal van licht. Je kunt er zo je vinger door steken. Het is in de lichtstad altijd leuk en mensen maken er nooit ruzie. Omdat je alles kunt bedenken wat je wilt, hoef je ook geen geld te verdienen. Je kunt doen wat je zelf belangrijk vindt of waar je zin in hebt. Zo kun je een heel leuk leven hebben.

Joep vliegt vaak door het Universum om op andere planeten rond te snuffelen. Dat is spannend en interessant. Op iedere planeet wonen andere mensen en wezens die er verschillend uitzien. Omdat Joep op de lichtplaneet woont, kan hij zomaar rondvliegen waar hij heen wil. Net als een vogel.

Op de lichtplaneet wonen wijze mensen die geleerd hebben hoe ze met het licht om moeten gaan. Ze kunnen zich overal zwevend of lopend verplaatsen. Ze verplaatsen zich sneller dan het licht en de tijd, door de ruimte heen. Zo kun je overal in het Universum naartoe gaan. Joep kan dat ook en ontdekt tijdens zijn speeluurtjes in de ruimte spannende planeten en wezens.

Als hij aankomt op een planeet doet Joep altijd alsof hij niets weet. Hij gaat een babbeltje maken met de bewoners. Daar kun je veel van leren. Hij stelt duizend vragen zodat hij alles te weten komt.

Op een goede dag komt hij op een planeet waar de bewoners nog niet geleerd hadden om te zweven. Daar hebben ze een vliegend apparaat van licht waar ze mee kunnen reizen. Mensen op Aarde noemen het ufo's. Joep vindt het leuk om in de ufo te vliegen in plaats van zelf rond te zweven. Joep vraagt de ufo-bewoners van alles over hun leven en hun mooie ufo. En net als Joep weg wil vliegen vraagt de ufo-bouwer: "wil je een tochtje in de ufo maken?" Nou, dat laat hij zich geen twee keer zeggen. Trots stapt Joep in de ufo. Eerst mag hij een mooie zilveren overal aan. Dat staat zo sjiek. De lieve meneer vliegt met hem mee. Wauw, dat is spannend. Wat een lol. Hij vliegt als zoef de haas door het luchtruim. Hij komt langs de maan, langs de planeten Sirius en Venus en nog heel veel andere planeten. Wat een heerlijk tochtje is dat.

Weer terug op de ufo-planeet bedankt Joep hartelijk voor de fijne rit en vliegt weer naar huis. Daar droomt hij dat hij met de ufo door de lucht vliegt. Omdat hij heel goed kan denken wat hij wil hebben en het daardoor ook krijgt, overdenkt hij heel goed of hij echt een ufo wil. Anders krijgt hij wat hij vraagt, maar wil hij het later toch niet. Heel de dag en nacht denkt hij erover na. En de volgende dag en nacht ook en de volgende dag en nacht droomt hij weer over de ufo. En ja, nu weet hij het zeker. Een ufo is leuk speelgoed. Hier kan hij fijn mee rondcrossen.

Als je op de lichtplaneet leeft zoals Joep, dan ken je de natuur. Dan ben je vanzelf blij, tevreden en wijs. Je bedenkt geen foute dingen. Daar heb je geen zin in.

“Natuurlijk” is de onzichtbaarste baas en het grootste wonder van heel het Universum en maakt steeds nieuwe dingen die nog nooit iemand heeft gezien. Daarom hebben ze de natuur naar “Natuurlijk” genoemd. Lichtwezens als Joep kunnen wensen wat ze willen. Het is een soort “Natuurlijk” diploma. Wat Joep vraagt, krijgt hij ook.

De vierde dag maakt Joep zich klaar voor zijn grote wens. Hij gaat rustig zitten bij de bron die in het midden van de planeet ligt. Hij vraagt aan “Natuurlijk” of hij een ufo krijgt.

Het Universum is oneindig. Dat is wel heel groot. Vroeger dachten de mensen dat de Aarde plat was en dat je er aan het eind vanaf zou rollen. Toen er boten kwamen zagen de mensen dat de Aarde rond was en je helemaal rond de Aarde kon varen. Dan val je eraf als je op je kop hangt, zou je denken. Maar dat is niet zo. In de Aarde zit een soort magneet, zodat je vanzelf naar de Aarde wordt getrokken. Anders zou je op Aarde ook kunnen zweven zoals Joep en de lichtfamilie. Later kwamen er vliegtuigen en konden de mensen naar andere landen vliegen en zien hoe rond de Aarde was. Nog later kwamen er raketten en ontdekten de mensen dat er ook planeten en sterren waren. Met supersterrenkijkers kunnen mensen ver kijken in het Universum. En daar houdt het een beetje op. Hele, hele, hele knappe mensen op Aarde zitten al jaren te piekeren wat er nog meer is.

Joep moet wel eens lachen om al die zoektochten op Aarde. Als hij door het Universum

rondzweeft ziet hij dat het oneindig is. Er komt nooit een eind aan. Het is net zoals je rond de Aarde kunt rijden zonder een eind te vinden. Alleen kom je dan wel op hetzelfde rondje terecht. In het Universum is het ècht oneindig.

Soms vliegt Joep langs de Aarde en ziet dat mensen vergeten hoe mooi het licht is en hoe vrolijk je ervan wordt. Hoe kan dat? Het kost niks.

Het Universum is net een paradijs voor Joep, een speeltuin tussen de sterren, zo heerlijk blij en vredig.

Mensen op Aarde denken soms dat ze niet leuk of mooi zijn. Dat is zielig. Als ze licht zijn, is dat meteen over. Het licht is het toverstafje. Als je aan licht denkt, dan is het net zo snel als de zwevende Joep, zoef bij je. Je voelt je meteen prettiger en blij.

Het is lastig voor Joep om te zien dat mensen op Aarde dat niet begrijpen. Daar wil hij nog wel eens over nadenken. Joep stapt weer in zijn ufo om terug naar huis te gaan. Straks is zijn moeder ongerust dat hij verdwaald is tussen die miljarden sterren. Joep bedenkt waar hij heen moet en dan gaat hij er vanzelf naar toe. Moeders willen het liefst dat je altijd bij ze bent. Daarom gaat hij snel terug naar huis.

Oh, je vraagt je af hoe Joep aan de ufo komt? Nou net toen hij er aan ging denken dat hij hem zo graag wilde hebben, kwam de ufo-buurman langs. Hij had een cadeautje voor Joep. Jawel, een kinder-ufo. Wat was Joep blij. Hij sprong een licht in de lucht.

Reisje naar de Aarde

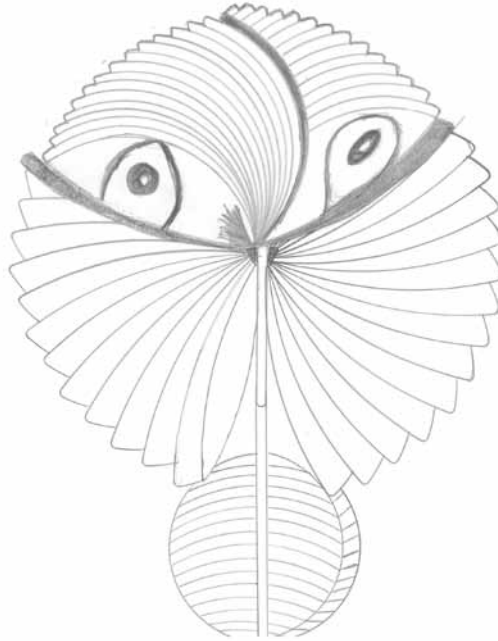
Joep heeft zin in vakantie. Hij heeft de lichtplaneet lang genoeg gezien en vindt zijn rondreisje met de ufo zo leuk, dat hij zijn koffertje gaat inpakken voor een lange reis. Hij weet alleen niet wat er in het koffertje moet. Alles wat hij wil is er als hij het wenst. Dus wat nu? Het staat zo leuk, een koffertje, als je op reis gaat. Hij heeft het gezien op de Aarde waar de mensen dat ook doen. Nou ja, dan doet hij er gewoon licht in, dan kan hij onderweg af en toe een lichtje happen.

Dan nog een picknickpakketje. “Waar heb ik zin in?”, denkt Joep. Maar opnieuw kan hij niks verzinnen. Want eten zoals op Aarde, dat hoeft hij nooit. Op de lichtplaneet leven alle lichtmensen van het licht. Daarom heet het de lichtplaneet. Op de Aarde heeft hij vanuit zijn ufo die leuke picknickmandjes gezien. Dat ziet er zo gezellig uit. Rode vruchtjes, gele sapjes, ronde broodjes. Hij zou wel eens op de Aarde willen leven. Dan kan hij genieten van die grappige dingen die ze daar hebben. Maar kom op, niet dromen, je gaat op reis en neemt mee....? Niks, want je hebt niks nodig.

‘Okee, ik begrijp het’, denkt Joep. ‘Ik moet niet doen of ik op Aarde woon.’

Hij stapt in de ufo en scheurt door het luchtruim. Hij vliegt eigenlijk veel te hard voor zo’n wijs jongetje. Maar hij vindt het zo leuk. Hij vliegt nog sneller dan de tijd en het licht en is in één tel aan de andere kant van het Universum. En wat hij daar ziet? Het is echt te grappig voor woorden. Hij bezoekt heel veel verschillende woonplaatsen en planeten waar andere soorten zielen wonen. Je kunt het je voorstellen als een reis op Aarde. In ieder werelddeel leven mensen die er anders uit zien en anders leven. In Afrika zie je veel donkere mensen, in China een beetje geelachtig, in India weer lichtbruine. En ze hebben allemaal een ander soort gezicht en een ander soort leven. De één reist met een bus of tram, de ander met een auto, een ander zit op een ezel en weer ergens anders zitten ze op een kameel of in een boot.

In het Universum is dat ook zo, alleen zijn de verschillen daar nog groter. Sommige planeetbewoners hebben maar één oog, anderen drie. Ook zijn er mensen met amandelvormige ogen. Sommige lijken een beetje op dieren en anderen hebben weer een prachtige zilveren overal aan. Op Aarde noemen ze die bewoners allemaal 'buitenaardsen', omdat ze niet op de Aarde wonen.

Joep is nieuwsgierig en probeert op al die planeten een slaapplek te zoeken zodat hij er een poosje kan blijven. Hij wil weten wat die buitenaardsen heel de dag doen, waar ze van leven, waar ze heel goed in zijn en of ze wel weten dat er zoveel andere planeten zijn waar andere soorten van leefvormen zijn. Sommigen buitenaardsen weten dat heel goed en doen zelf onderzoek op veel andere plaatsen in het Universum.

Op de meeste planeten kunnen ze niet zonder ufo vliegen, zoals Joep. Ze hebben meestal hun eigen ufo-ontwerp gemaakt. Het werkt wel hetzelfde, maar ze zien er anders uit. Soms is het net een hele grote sigaar of een soort gebakken ei. Dan weer zijn het driehoekige ufo's met drie grote lampen eronder. Zo heeft iedereen zijn eigen ufo-vervoermiddel ontworpen.

Het is opvallend dat iedere planeet een echte specialiteit heeft, iets wat ze heel goed kunnen. Iets wat echt bij hun hoort. Het is hun grootste schat aan kennis of kracht. Veel buitenaardsen zijn heel knap. Ze kunnen met hun gedachten de lucht veranderen, of wind en regen maken. Ook kunnen ze zieke mensen beter maken en het water schoonmaken. En nog heel veel meer. Dat hebben ze allemaal geleerd van "Natuurlijk".

Het is op veel van die planeten heel leuk. Daar zijn geen zieke mensen en er is geen pijn. Er zijn geen vieze rivieren of fabrieken. Dat is er allemaal niet nodig, omdat men met gedachten natuurlijk alles kan maken. Het zou mooi zijn als de mensen op Aarde dat ook zouden kunnen leren.

Joep leert veel van zijn reisje in het Universum. Hij is een echte ruimtezwever. Hij moet even zijn moeder bellen om te laten horen hoe het met hem gaat. Maar ja, je raad het al zeker? In de lichtsferen zijn geen telefoons. Die hebben ze niet nodig omdat ze met hun gedachten alles kunnen. Dat is lekker goedkoop.

Joep gaat even een rustig plekje zoeken en denkt sterk aan zijn moeder. Opeens voelt hij dat zijn moeder ook aan hem denkt. Ja hoor, ze heeft de gedachtentelefoon gehoord.

"Hallo mam, ik ga nog een reisje naar de Aarde maken", zegt Joep in gedachten.

"Oh leuk Joep", denkt moeder. "Ik ben benieuwd naar al je verhalen als je terugkomt. Dikke knuffel van mama."

Eigenlijk vindt Joep de Aarde het leukste bezoekje van alle planeten. Ben jij wel eens in de dierentuin bij de apen wezen kijken? Als ze zien dat er iemand komt kijken gaan ze grappen

uithalen of ondeugende streken bedenken. Soms gaan ze zelfs hun eigen kont laten zien of de ruiten vol smeren met een banaan of andere viezigheid.

Zo kijkt Joep een beetje naar de Aardemensen. Ze kunnen zich druk maken om onbelangrijke dingen. En ze sloven zich ook wel eens een beetje uit voor elkaar. Dan ligt Joep in een deuk van het lachen, omdat de meeste Aardemensen niet eens doorhebben hoe dom het is en hoe verdrietig en moe ze ervan worden. Soms belt hij met zijn gedachtentelefoon een vriendje van een andere planeet om te komen kijken hoe grappig het is. Samen liggen ze dan slap van het lachen.

Toch vindt Joep het ook wel een beetje zielig. Na alle bezoeken op de planeten heeft hij zoveel geleerd van “Natuurlijk” leven en alle handige speciale talenten. Buitenaardsen kunnen Aardemensen veel leren om natuurlijker met de materie om te gaan.

De Aardemensen hebben ook een schat, iets wat ze heel goed kunnen. Het is een echt Aardetalent. Ze kunnen heel goed omgaan met aarde en de materie. Materie zijn dingen die je vast kunt pakken. Daar kun je niet je vinger door steken. De Aarde is van aarde. Daar kunnen de lekkerste dingen op groeien die je op Aarde eet en nodig hebt voor je lichaam. Er zijn veel meer schatten in en op Aarde waar de mensen gebruik van kunnen maken. Dat is heel speciaal voor de Aarde. Dat zie je niet op andere planeten.

Joep zit op een geheim plekje te kijken naar dit schouwspel. Overal waar Joep een bezoek op een planeet brengt, wordt hij met open armen ontvangen. Maar op Aarde is men een beetje bang van buitenaardsen of lichtwezens. Dus ook van Joep.

Omdat mensen op Aarde een lichaam hebben, kunnen ze moe worden en moeten ze iedere nacht slapen om uit te rusten. Een goed moment om ongemerkt een tochtje op Aarde te maken en rond te kijken, zodat niemand hem ziet. Hij gaat gluren bij alle burens.